

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112243988
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112243988.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Milana Šebeňa a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16C/448/2012-58 zo dňa 5.12.2013, zhodou hlasov členov senátu, takto

rozhodol:

p o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa,

účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom žalobné návrhy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch tohto rozhodnutia uviedol, že „žalobca sa žalobnými návrhmi Okresnému súdu Vranov nad Topľou doručeními 27.9.2012 domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy kvantifikujúc ju diferencovane, nárok na priznanie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy odôvodňujúc však zhodne oneskoreným rozhodnutím súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcu ako oprávneného voči povinným. Z exekučných spisov Okresného súdu Vranov nad Topľou, pričom vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Vranov nad Topľou vedená pod sp. zn. 5C 559/2012 z exekučného spisu 10Er 98/2009 žalobcu ako oprávneného proti povinnému Q. A. - N. prvostupňový súd zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 13.5.2009, súd dňa 20.5.2009 žiadal rozhodcovský súd o predloženie listín, posúdenie ktorých považoval za potrebné. Dňa 20.11.2009 rozhodol o zamietnutí v časti a poverenie pre exekútora vydal dňa 21.1.2010.

Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Vranov nad Topľou vedená pod sp. zn. 5C 560/2012 žalobcu ako oprávneného proti povinnej W. Z. z exekučného spisu 9Er 215/2009 zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 28.10.2009. Dňa 30.10.2009 súd žiadal rozhodcovský súd o predloženie listín, posúdenie ktorých považoval za potrebné. Dňa 15.12.2009 rozhodol o zamietnutí návrhu v časti a poverenie pre exekútora vydal dňa 27.1.2010.

Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Vranov nad Topľou vedená pod sp. zn. 5C 561/2012 z exekučného spisu 10Er 2/2010 žalobcu ako oprávneného proti povinnej N. Z. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 4.1.2010. Súd dňa 14.1.2010 žiadal rozhodcovský súd o predloženie listín, posúdenie ktorých považoval za potrebné. Dňa 18.3.2010 vydal rozhodnutie o zamietnutí návrhu v časti a poverenie pre exekútora vydal dňa 14.4.2010.

Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Vranov nad Topľou vedená pod sp. zn. 5C 562/2012 z exekučného spisu 3Er 238/2009 žalobcu ako oprávneného proti povinnému F. E. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 20.7.2009. Súd dňa 27.7.2009 žiadal rozhodcovský súd o predloženie listín, posúdenie ktorých považoval za potrebné. Dňa 24.11.2009 vydal rozhodnutie o zamietnutí návrhu v časti a poverenie pre exekútora vydal dňa 5.1.2010.

Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Vranov nad Topľou vedená pod sp. zn. 5C 563/2012 z exekučného spisu 7Er 706/2009 žalobcu ako oprávneného proti povinnému F. F. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 18.12.2009. Súd dňa 12.1.2010 žiadal rozhodcovský súd o predloženie listín, posúdenie ktorých považoval za potrebné. Dňa 2.3.2010 vydal rozhodnutie o zamietnutí návrhu v časti a poverenie pre exekútora vydal dňa 7.4.2010.

Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Vranov nad Topľou vedená pod sp. zn. 5C 564/2012 z exekučného spisu 9Er 54/2009 žalobcu ako oprávneného proti povinnej X. F. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 25.9.2009. Súd dňa 30.11.2009 žiadal rozhodcovský súd o predloženie listín, posúdenie ktorých považoval za potrebné. Dňa 29.12.2009 vydal rozhodnutie o zamietnutí návrhu v časti a poverenie pre exekútora vydal dňa 3.2.2010.

Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Vranov nad Topľou vedená pod sp. zn. 5C 565/2012 z exekučného spisu 12Er 28/2009 žalobcu ako oprávneného proti povinnej L. F. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 9.1.2009. Výzva na doplnenie žiadosti bola realizovaná 14.1.2009. Reakciou na ňu bola odpoveď z 28.1.2009 a následne poverenie pre exekútora bolo vydané 5.2.2009.

Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Vranov nad Topľou vedená pod sp. zn. 5C 566/2012 z exekučného spisu 3Er 476/2009 žalobcu ako oprávneného proti povinnému X. Z. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 14.10.2009. Súd žalobcu vyzval na doplnenie identifikačných údajov povinného listom z 3.2.2010. Žalobca reagoval 15.2.2010 a súd poverenie vydal 8.3.2010.

Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Vranov nad Topľou vedená pod sp. zn. 5C 567/2012 z exekučného spisu 3Er 38/2009 žalobcu ako oprávneného proti povinnej L. Z. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia doručená 13.3.2009. Súd 17.3.2009 žiadal rozhodcovský súd o predloženie listín, posúdenie ktorých považoval za potrebné. Dňa 23.11.2009 vydal rozhodnutie o zamietnutí návrhu v časti a poverenie pre exekútora vydal dňa 12.1.2010.

Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Vranov nad Topľou vedená pod sp. zn. 5C 568/2012 z exekučného spisu 11Er 3/2009 žalobcu ako oprávneného proti povinnému Z. Z. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 9.1.2009. Vydaniu poverenia predchádzala výzva exekútorovi zo 14.1.2009, na ktorú bolo reagované 28.1.2009. Súd 13.2.2009 žiadal rozhodcovský súd o predloženie listín, posúdenie ktorých považoval za potrebné. Dňa 25.3.2009 vydal rozhodnutie o zamietnutí návrhu v časti a poverenie pre exekútora vydal dňa 6.5.2009.

Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Vranov nad Topľou vedená pod sp. zn. 5C 569/2012 z exekučného spisu 8Er 371/2009 žalobcu ako oprávneného proti povinnému R. Z. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 17.9.2009. Súd dňa 22.9.2009 žiadal rozhodcovský súd o predloženie listín, posúdenie ktorých považoval za potrebné. Dňa 8.12.2009 vydal rozhodnutie o zamietnutí návrhu v časti a poverenie pre exekútora vydal dňa 1.3.2010.“

Po citácii ustanovení § 3 ods. 1 písm. d), § 4 ods. 1 písm. a) § 9 ods. 1,2, § 17 ods. 1-5 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 45 ods. 1-3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní svoju právnu argumentáciu podporil rozhodnutiami Ústavného súdu SR, konkrétne rozhodnutiami sp. zn. II. US 545/2010 zo dňa 9.12.2010 a sp.zn. IV. US 606/2012, ktoré sa týkalo sťažnosti žalobcu v obdobnej veci a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 291/2010 zo dňa 29.3.2011, pričom konštatoval, že ani v jednom z uvedených exekučných konaní nedošlo k meškaniu v takom rozsahu, o akom v obdobnom prípade rozhodoval Ústavný súd vo veci pod sp.zn. IV. US 606/2012 a konštatoval ústavnú akceptovateľnosť rozhodovanie o žiadosti o udelenie poverenia s určitým časovým odstupom. Zároveň prvostupňový súd poukázal na zmenu právnej úpravy, a to ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, s tým, že „aj pri neexistencii zmeny právnej úpravy, ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., účinnej od 1.1.2013, je potrebné uviesť, že nároky uplatnené žalobcom by boli posúdené ako nedôvodné. Ako vyplýva z exekučných spisov, vo všetkých prípadoch žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok, pričom povinným v exekučnom konaní bol spotrebiteľ. Slovenská právna úprava poskytuje subjektom majúcim

v záväzkových vzťahoch postavenie spotrebiteľa zvýšenú ochranu. Vo všetkých exekučných veciach, na ktoré žalobca poukazoval žalobnými návrhmi, exekučným titulom bolo rozhodcovské rozhodnutie. Súd v exekučnom konaní rozhodujúci musel vychádzať nielen z príslušných ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zo zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

Čo sa týka kvantifikácie majetkovej škody prvostupňový súd uviedol, že pokiaľ mal žalobca za to, že náklady, ktoré vo vzťahu ku konkrétnym exekučným veciam vyčíslil mu vznikli, jeho tvrdenia sú irelevantné. Informačné systémy, na ktoré žalobca poukazoval vzhľadom na svoj predmet činnosti musí udržiavať tak, či tak a náklady, ktoré vyčíslil, nemohli byť priamo spôsobené tvrdeným oneskoreným konaním exekučného súdu. Žiadna priama príčinná súvislosť z tvrdení žalobcu nevyplývala. Okrem toho, ak žalobca realizuje podnikateľskú činnosť spojenú so značným rizikom, na čo sám poukázal, musí si byť vedomý, že pri jeho podnikateľskej činnosti vzniknú riziká s dôsledkami z rizík vyplývajúcimi. Uvedené sa týka nielen žalobcom tvrdenej vzniknutej majetkovej škody, ale aj nemajetkovej ujmy, ktorú požadoval. Čo sa týka žalovaným vnesenej námietky premlčania, ktorá mala sa týkať nárokov, pri ktorých došlo k vydaniu poverenia pred dňom 23.4.2009, je potrebné uviesť, že tieto časové súvislosti týkali sa len vecí pôvodne vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 5C 565/2012, kde poverenie bolo v exekučnej veci 12Er 28/2009 vydané 5.2.2009. V konkrétnom prípade však k žiadnemu meškaniu ani nedošlo, keď po doplnení návrhu na vydanie poverenia doručeného 9.1.2009, doplneného 28.1.2009, k vydaniu poverenia došlo 5.2.2009. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa žalobné návrhy žalobcu ako nedôvodné zamietol. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu vo veci v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. s tým, že žalobca bol v konaniach neúspešný, preto nemá právo na náhradu trov s konaním mu vzniknutých a úspešný žalovaný trovy nežiadal, preto mu ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Poukázal na to, že súd rozhodol v merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednosti právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústredeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnom súdnom rozhodnutí. Súd bol pri svojom rozhodovaní jednoznačne viazaný ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom pred prijatím zákona č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., pretože svojím rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné.

Súd nevysvetlil názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný.

Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritorne rozhodnutie. Európsky súd pre ľudské práva opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory ako napr. rozsah nevybavenej agendy a podobne. Nemožno pochopiť, ako môže mať na výsledok konania dopad skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. O odvolaní bolo rozhodnuté postupom podľa ustanovenia § 214 ods. 2 v spojení s ustanovením § 156 ods. 3 O. s. p., pričom miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia boli oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej päť dní pred vyhlásením.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní v prejedávanej veci postupoval správne. Správne zistil skutkový stav veci, správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci aj rozhodol. Ani po podaní odvolania žalobcom nebolo zistené, že by prvostupňový súd vo svojom konaní a rozhodovaní pochybil. Odvolací súd sa plne stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci

- a/ nezákonným rozhodnutím,
- b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutím o väzbe alebo
- d/ nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

- 1/ škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
- 2/ škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
- 3/ škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. účinného ku dňu podania návrhu štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. účinného ku dňu podania návrhu právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. účinného od 01.01.2013 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehoty, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti

poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (účinného do 31.05.2011), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (účinného od 01.06.2010), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti, písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúcie aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Je potrebné súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu spočívajúcou v tom, že aplikácia ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý podrobne upravuje podmienky, na základe ktorých možno usúdiť na vznik nesprávneho úradného postupu v podobe prietahov v konaní, nie je možné aplikovať na právne vzťahy, pri ktorých malo dôjsť k zodpovednostnému vzťahu medzi účastníkmi konania pred účinnosťou tohto zákonného ustanovenia (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.), pretože by išlo o retroaktivitu pri aplikácii právneho predpisu. Toto ustanovenie zákona č. 514/2003 Z.z. bolo zavedené do tohto zákona zákonom č. 412/2012 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2013, preto je toto zákonné ustanovenie priamo aplikovateľné len na zodpovednostné právne vzťahy upravené zákonom č. 514/2003 Z.z. len tie, ktoré vznikli od 01.01.2013.

To však neznamená, že by súd prvého stupňa nemohol ako príklad (inšpiráciu, o ktorej hovorí aj žalobca vo svojom odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa) uviesť právne významné okolnosti uvedené v tomto ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., a to v kontexte skúmania, ktoré musí súd vykonať aj keď sa pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu (vrátane prietahov v konaní) pohybuje v právnom rámci danom mu ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré bolo účinné v čase, keď mal vzniknúť zodpovednostný právny vzťah medzi účastníkmi tohto konania v preskúmaných exekučných konaniach uvedených v žalobách a v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa.

V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že v predmetnej veci nedošlo k sťažnostiam na prietahy v konaní, k disciplinárnemu postihu sudcu v tejto súvislosti alebo k vydaniu právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva alebo Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý by prietahy v konaní konštatoval.

Materiálny prieskum súladnosti exekučného titulu (i návrhu a žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie) so zákonom je potrebné vykladať aj v kontexte zákona č. 244/2002 Z.z., ktorý v zmysle § 45 ods. 1, 2 citovaného zákona, umožňuje zastaviť výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/, teda ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a/ a b/ (rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania alebo rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní) alebo ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Dôležitou okolnosťou je to, že exekučný súd je oprávnený na zastavenie výkonu rozhodcovského rozsudku alebo exekučného konania aj bez návrhu v prípade zistenia nedostatkov podľa § 45 ods. 1 písm. b/, c/ Zákona o rozhodcovskom konaní.

Je pravdou, že ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (účinného do 31.05.2010) stanovovalo 15-dňovú lehotu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Pri potrebe materiálneho prieskumu súladnosti exekučného titulu so zákonom však bola 15 -dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie veľmi problematickým činiteľom. Na potrebu spomínaného materiálneho prieskumu súladnosti exekučného titulu so zákonom reagoval aj zákonodarca legislatívnou zmenou v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku s účinnosťou od 01.06.2010 s tým, že v zmysle § 41 ods. 2 písm. c/, d/ Exekučného poriadku, pokiaľ bol titulom pre exekúciu rozhodcovský rozsudok, spomínaná lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatila pre rozhodcovské rozsudky, pričom táto legislatívna zmena bola zavedená do exekučného poriadku zákonom č. 144/2010 Z.z., ktorý novelizoval (okrem iného) Exekučný poriadok a zakotvil spomínanú okolnosť, že lehota 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatila pre rozhodcovské rozsudky.

Prvostupňový súd náležite podporil svoju argumentáciu v odôvodnení poukazom na obdobné okolnosti, ktoré vyplývajú z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 606/2012 zo 14.12.2012.

Taktiež je potrebné zdôrazniť, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno pri preukázaní vzniku škody, nakoľko nepredložil na súde relevantné dôkazy dokumentujúce skutočnú výšku tejto škody a v tejto súvislosti sú jeho námietky uvedené v odvolaní irelevantné. Žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, o ktorej tvrdil v žalobe. Ani jeden z dôvodov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobca ničím nepodložil a nepreukázal, a preto nemožno akceptovať ako dôvod pre takéto priznanie to, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom, mohlo dôjsť

k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným alebo k insolvenčii povinného, prípadne, že táto situácia si vyžadovala kroky smerujúce k zabezpečeniu vymožitelnosti pohľadávky a príslušenstva, pretože samotná žaloba tieto okolnosti udáva len ako možné riziká bez ich dostatočného podloženia a preukázania.

Nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi postupom súdu prvého stupňa v predmetnej exekučnej veci (ktorý v zmysle vyššie uvedeného nie je možné považovať ani za prieťahy v konaní) a eventuálnym vznikom škody alebo nemateriálnej ujmy.

Taktiež nijakým spôsobom žalobca nepreukázal údajný stav trvania právnej neistoty, ktorá mala byť spôsobená tým, že súd prvého stupňa v exekučnom konaní nerozhodol v zákonom stanovenej 15 - dňovej lehote na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a ako také ho odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil. Žalobca nepreukázal splnenie žiadnej podmienky náhrady škody a vzniknutej nemajetkovej ujmy.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p.. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a úspešnej žalovanej odvolacie trovy nevznikli a ani náhradu trov nepožadovala, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.